

In Memoriam

Schréterné Nagy Mária Ilona (1949-2015)

Intézetünk nyugalmazott informatikusa, Schréterné Nagy Mária Ilona július 22-én tragikus hirtelenséggel elhunyt. Halálával intézetünk munkáját hivatásként szerető, meleg emberséget sugárzó munkatársát veszítette el.

A Don-kanyarban fél karját hagyó Nagy Sándor és Viczián Erzsébet harmadik gyermekeként született Budapesten 1949. február 12-én. Tanulmányait a józsefvárosi Jázmin utcai általános iskolában kezdte. A magyar nyelvet már általános iskolában megkedvelte, tanára Jókai Anna író volt. Középiskolai tanulmányait a Patrona Hungariae gimnáziumban végezte. Egerbe jelentkezett tanítóképzőbe, de felvételére végül is nem került sor. Már gyermekkorában vonzódott a természet és a világmindenség felé. Édesanyja természetszeretete meghatározta további életét is. Lelkesen olvasta és gyűjtötte az ilyen témájú könyveket. Különböző szabadegyetemekre járt, illetve tanfolyamokat hallgatott a sánc utcai Uránia csillagvizsgálóban, ahol Kulin Györgynél és Róka Gedeonnál vizsgát is tett. Ettől kezdve bemutatásokat is végzett. Bátyja, dr. Nagy Sándor a csillagászat elkötelezettje lett, nővére, Nagy Erzsébet a Rege utcai Csecsemőotthonban dolgozott, hivatásának tekintve a család nélkül élő gyermekek gondozását, nevelését. Mindhárman a Csillagászat Baráti Köre tagjai és évtizedeken át a Csillagászati Találkozók és Tanfolyamok állandó résztvevői, segítői voltak.

Örökbefogadással került hozzá az 1971. április 7-én született Edit lánya, akit sok szeretettel és odaadással nevelt fel. Férjével, Schréter Jánossal egy Ionoszféra Magnetoszféra szemináriumon ismerkedett meg 1987-ben. Abonyban házasodtak össze annak emlékére, hogy Mária szülei 1944-ben Budapest ostroma elől menekülve ott találtak menedékre, és kötöttek házasságot.

Dr. Almár Iván csillagász hívta meg tudományos segéderőnek az MTA Csillagvizsgáló intézetébe, ahol 1971-től kezdve, a 2012-es nyugdíjazását követően is, váratlan haláláig végezte munkáját nagy szakmai odaadással és szorgalommal. Intézetünkben munkáját 1971-ben a mesterséges holdak megfigyelésével foglalkozó csoport tagjaként kezdte meg. 1972-ben a Számítástechnikai Oktatói Központban számítógép programozói végzettséget szerzett, amelyet főiskolai végzettségnek ismertek el. A mesterséges holdak megfigyelésével foglalkozó csoport tagjaként olyan kutatási témában vehetett részt, amellyel indult a magyarországi űrkutatás. Ebben a kutatócsoportban 2008-ig végezte munkáját, amelyet azután az intézeti számítástechnikai csoportban folytatott. Itt feladatai közé tartozott az intézeti adatbázisok karban tartása, programozási, illetve számítógépes grafikai feladatok elvégzése.

Munkáját pontosan, és nagy szakmai érdeklődéssel látta el. Ez lehetővé tette, hogy a kutatási csoportban gyakran igen hasznos ötletekkel segítse a kutatást. Az ő feladata volt a programok megírása, karbantartása és futtatása az annak idején még más, távoli intézetekben működő számítógépeken, amely az Internet előtti időkben még időrabló, és fizikailag is nehéz feladat volt. Munkájának elismeréseként 1983-ban „Kiváló Munkáért” oklevelet kapott.

Vidám, kedves, közlékeny, magas szociális érzékenységgű, de nagyon érzékeny lelkületű embernek ismertük meg. Kedvenc írója Fekete István volt, akinek a tevékenységével kapcsolatban saját kutatásokat is végzett és a róla elnevezett társaságnak is tagja volt. A népzeneől a komoly zenéig sokféle műfajt kedvelt. Kedvencei közé tartozott André Rieu, Placido Domingo, valamint a Csík zenekar. Tagja volt a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárnak. Rendszeres kapcsolatot tartott a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal, illetve az Együtt a Leukémiás Gyermekekért Alapítvánnyal.

Szeretetteljes, szerény egyénisége sok embert megérintett. Nagyon sokan szerették kedvessége, közvetlensége miatt. Emlékét megőrizzük!